

14. 9. 2006

ID: 43313

Přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů

Dochází-li k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů, přechází na přejímajícího zaměstnavatele práva a povinnosti nejen vůči těm zaměstnancům, jejichž pracovněprávní vztah v době přechodu vůči dosavadnímu zaměstnavateli dosud trval, ale i vůči zaměstnancům dosavadního zaměstnavatele, kteří v době přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů vedli u soudu s dosavadním zaměstnavatelem spor o určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 1300/2004, ze dne 9.9.2004)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně J. B., zastoupené advokátem, proti žalované České republice - Okresnímu úřadu v Karlových Varech, o neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru, vedené u Okresního soudu v Karlových Varech pod sp. zn. 16 C 275/2002, o dovolání Města O., zastoupeného advokátem, proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 19. prosince 2003 č.j. 10 Co 868/2003-44, tak, že usnesení krajského soudu a usnesení Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 20. srpna 2003 č.j. 16 C 275/2002-36 se zrušují a věc se vrací Okresnímu soudu v Karlových Varech k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Dopisem ze dne 18.10.2002 žalovaná (přednosta Okresního úřadu v Karlových Varech Ing. M. M.) sdělila žalobkyni, že s ní podle ustanovení § 53 odst.1 písm.b) zákoníku práce okamžitě zrušuje pracovní poměr. Důvod k tomuto opatření spatřovala v tom, že žalobkyně dne 29.8.2002 podepsala jí vyhotovené rozhodnutí č.j. RK/820/2001/Pokl.,Buch. ve věci závazného stanoviska k rekonstrukci hotelového komplexu E., ačkoliv k tomu nebyla oprávněna, že vydáním tohoto rozhodnutí "přes záporná stanoviska příslušných institucí dala souhlas k vydání stavebního povolení" a že "provedením stavby dojde k nenahraditelné škodě na předmětné kulturní památce".

Žalobkyně se žalobou podanou u Okresního soudu v Karlových Varech dne 17.12.2002 domáhala, aby bylo určeno, že uvedené okamžité zrušení pracovního poměru je neplatné. Žalobu zdůvodnila zejména tím, že se vytýkaného porušení pracovní kázně nedopustila a že žalovaná přistoupila k okamžitému zrušení pracovního poměru po uplynutí jednoměsíční lhůty uvedené v ustanovení § 55 odst. 2 (správně § 53 odst.2) zákoníku práce.

Okresní soud v Karlových Varech usnesením ze dne 23.4.2003 č.j. 16 C 275/2002-19 rozhodl, že v řízení bude pokračováno na straně žalované s "Městem O." a že se připouští "přistoupení České republiky - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových se sídlem v Praze jako druhého žalovaného do řízení a České republiky - Ministerstva financí se sídlem v Praze 1, Letenská 15, jako třetího žalovaného do řízení". Dospěl k závěru, že Město O. nastoupilo do řízení na místě dosavadní žalované podle ustanovení § 107a odst.1 o.s.ř. a že jsou splněny podmínky pro připuštění přistoupení "žalovaných dvě a tři" podle ustanovení § 92 odst.1 o.s.ř.

K odvolání žalobkyně, Města O. a České republiky - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 30.6.2003 č.j. 10 Co 477/2003-32 usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dovodil, že okresní úřady zanikly dnem nabytí účinnosti zákona č. [320/2002](#) Sb. a že podle ustanovení Části stosedmnácté, Čl. CXVII bodů 1, 2 a 3 zákona č. [320/2002](#) Sb. práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v okresních úřadech přešly z České republiky na územní samosprávné celky v případech, kdy činnosti zaměstnance okresního úřadu stanovené tímto nebo zvláštním zákonem přecházejí do působnosti územních samosprávných celků, přičemž okresní úřad se dohodne se zaměstnancem okresního úřadu, příslušným územním samosprávným celkem nebo správním úřadem, na který územní samosprávný celek jeho práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů přejdou. Odvolací soud uložil soudu prvního stupně, aby s přihlédnutím k dohodě, uzavřené mezi žalobkyní Okresním úřadem v K. a Městem O. dne 28.8.2002, znovu posoudil "právní nástupnictví na straně žalovaného dle ust. § 107 odst.1, 3 o.s.ř."

Okresní soud v Karlových Varech poté usnesením ze dne 20.8.2003 č.j. 16 C 275/2002-36 rozhodl, že v řízení bude pokračováno na straně žalované s "Městem O.". Soud prvního stupně zjistil, že podle dohody o přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů, která byla uzavřena dne 28.8.2002 mezi "ČR - Okresním úřadem v Karlových Varech", Městem O. a žalobkyní, přešla práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů mezi žalobkyní a žalovanou ze žalované na Město O., a dovedl, že Město O. z tohoto důvodu podle zákona č. [320/2002](#) Sb. "nastoupilo do řízení". Bylo proto rozhodnuto, že v řízení bude ve smyslu ustanovení § 107 odst.1 a 3 o.s.ř. pokračováno jako se žalovaným s Městem O.

K odvolání Města O. Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 19.12.2003 č.j. 10 Co 868/2003-44 usnesení soudu prvního stupně potvrdil. Dospěl k závěru, že v řízení o určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru "je možno po zániku okresních úřadů s procesním nástupcem původně žalovaného Okresního úřadu v Karlových Varech pokračovat" a že podle dohody, uzavřené mezi žalobkyní, žalovanou a Městem O. dne 28.8.2002 ve smyslu ustanovení čl. CXVII bodů 2 a 3 zákona č. [320/2002](#) Sb., přešla práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů žalobkyně dnem 1.1.2003 "z úřadu na obec". Protože Město O. vstoupilo "do práv a povinností původního žalovaného" "tak, jak to má na mysli ust. § 107 odst.3 o.s.ř.", je usnesení soudu prvního stupně správné.

Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podalo Město O. dovolání. Namítá, že dohoda o přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů ze dne 28.8.2002 pozbyla "v souvislosti s okamžitým zrušením pracovního poměru" ze dne 18.10.2002 "platnosti", neboť "jeden z účastníků dohody učinil právní úkon, z jehož povahy vyplývá, že ujednání z předmětné dohody předpokládající všemi účastníky dohody nespornou existenci pracovněprávního vztahu k 31.12.2003 (správně k 31.12.2002) jsou nerealizovatelná za situace, kdy minimálně prvý účastník této dohody svým rozhodnutím plnění dohody znemožnil". Dovolateli nebyly předány "žádné personální spisy a doklady týkající se žalobkyně" a ze strany žalobkyně nedošlo k uzavření dodatku k pracovní smlouvě, na základě kterého by došlo ke změně místa výkonu práce, ačkoliv jeho sjednání dohoda ze dne 28.8.2002 předpokládala do 31.8.2002. Dovolatel má za to, že nástupcem žalovaného v řízení by měly být "Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových" a "Česká republika - Ministerstvo financí", neboť v případě - kdyby žaloba byla shledána důvodnou - nejsou žádné důvody k tomu, aby "měl nést následky případného nesprávného rozhodnutí okresního úřadu coby orgánu státu", když účastník řízení Česká republika svoji způsobilost být účastníkem řízení nepozbyl. Dovolatel navrhl, aby dovolací soud usnesení soudů obou stupňů zrušil a aby věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a o.s.ř.) po zjištění, že dovolání proti usnesení odvolacího soudu bylo podáno ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 o.s.ř. a že jde o usnesení, proti kterému je dovolání přípustné podle ustanovení § 239 odst. 2 písm. b) o.s.ř., přezkoumal napadené usnesení ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř. bez nařízení jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.) a dospěl k závěru, že dovolání je zčásti opodstatněné a že rozhodnutí soudů jsou postižena zmatečností podle ustanovení § 229 odst.1 písm.f) o.s.ř.

Okresní úřady byly zřízeny zákonem České národní rady č. [425/1990](#) Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, jako správní úřady, které vykonávají státní správu ve svých územních obvodech a kterým může zákon svěřit výkon státní správy i v jiných územních obvodech (srov. § 2 tohoto zákona). Zákon č. [147/2000](#) Sb., o okresních úřadech, který s účinností ode dne 12.11.2000 nahradil zákon č. [425/1990](#) Sb., okresní úřady definoval (srov. § 1 odst.1 tohoto zákona) jako správní úřady, které vykonávají státní správu ve správních obvodech, jež se nazývají okresy, a které mohou vykonávat státní správu i ve správních obvodech jiných okresních úřadů, stanoví-li tak zvláštní zákon. Okresní úřady byly podle ustálené judikatury soudů (srov. Stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 22.4.1998 sp. zn. Cpjn 68/97, uveřejněné pod č. 32 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 1998) nejen správními úřady, ale i právníckými osobami, jestliže vystupovaly v jiných právních vztazích než které vznikaly při výkonu státní správy.

Dnem 1.1.2001 nabyl účinnosti zákon č. [219/2000](#) Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, podle kterého se okresní úřady staly organizačními složkami státu (srov. § 3 odst.1 tohoto zákona) a podle kterého jako organizační složky státu nebyly právníckými osobami (srov. § 3 odst.2 větu první tohoto zákona). Ode dne 1.1.2001 proto již nebylo možné považovat okresní úřady za právnícké osoby ani tehdy, vystupovaly-li v jiných právních vztazích než které vznikají při výkonu státní správy. V pracovněprávních vztazích to mimo jiné znamenalo, že fyzické osoby u něj působící v pracovním poměru se staly zaměstnanci státu (České republiky) a že okresní úřady jednaly v těchto pracovněprávních vztazích za stát (Českou republiku) jako jeho příslušná organizační složka (srov. též § 8a zákoníku práce). Podle právní úpravy účinné od 1.1.2001 tedy okresní úřady již nevystupovaly v pracovněprávních vztazích jako zaměstnavatelé, ale jako organizační složky státu, příslušné jednat za stát (Českou republiku) jako zaměstnavatele vůči zaměstnancům státu, kteří byli zařazeni k výkonu práce u okresních úřadů.

Okresní úřady byly zrušeny (ukončily svou činnost) dnem 31.12.2002 (srov. Část sto sedmáctou, Čl. CXVII bod 1.

zákona č. [320/2002](#) Sb.). Ohledně pracovněprávních vztahů zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce u okresních úřadů bylo stanoveno, že po zrušení okresních úřadů (tj. dnem 1.1.2003) přecházejí z České republiky na územní samosprávné celky v případech, kdy činnosti zaměstnance okresního úřadu stanovené tímto nebo zvláštním zákonem přecházejí do působnosti územních samosprávných celků (srov. Část sto sedmáctou, Čl. CXVII bod 2. zákona č. [320/2002](#) Sb.). V těchto případech se okresní úřad dohodne se zaměstnancem zařazeným k výkonu práce u okresního úřadu a příslušným územním samosprávným celkem nebo správním úřadem, na který územní samosprávný celek jeho práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů přejdou (srov. Část sto sedmáctou, Čl. CXVII bod 3. zákona č. [320/2002](#) Sb.) a na základě této dohody provede okresní úřad delimitaci příslušných zaměstnanců okresních úřadů na určené územní samosprávné celky nebo správní úřady, přičemž takto provedená delimitace je závazná (srov. Část sto sedmáctou, Čl. CXVII bod 4. zákona č. [320/2002](#) Sb.); kdyby dohoda o tom, na který územní samosprávný celek práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců okresních úřadů přejdou, nebyla uzavřena nejpozději do 1.9.2002, stanoví počty a pravidla delimitace zaměstnanců na příslušné územní samosprávné celky nebo správní úřady na návrh přednosty okresního úřadu a s doporučením ředitele krajského úřadu Ministerstvo vnitra (srov. Část sto sedmáctou, Čl. CXVII bod 5. zákona č. [320/2002](#) Sb.). V případech, kdy činnosti zaměstnance okresního úřadu stanovené tímto zákonem nepřecházejí z České republiky do působnosti územních samosprávných celků, přechází výkon práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnance okresního úřadu na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, není-li upraveno zvláštním zákonem jinak (srov. Část sto sedmáctou, Čl. CXVII bod 6. větu první zákona č. [320/2002](#) Sb.). Nároky zaměstnanců okresních úřadů z pracovněprávních vztahů, které nepřešly na příslušné územní samosprávné celky, jakož i nároky České republiky z pracovněprávních vztahů vůči zaměstnancům okresních úřadů uplatňuje jménem státu Ministerstvo financí (srov. Část sto sedmáctou, Čl. CXVII bod 7. zákona č. [320/2002](#) Sb.).

Zrušení okresních úřadů mělo v oblasti pracovněprávních vztahů - jak vyplývá z výše uvedeného - za následek, že ve vztahu k zaměstnancům státu, kteří byli k výkonu práce zařazeni u okresních úřadů, nezanikl jejich zaměstnavatel (tím je i nadále stát - Česká republika), ale že byla zrušena organizační složka státu, která za stát v těchto pracovněprávních vztazích jednala. V případech, kdy činnosti zaměstnance okresního úřadu stanovené zákonem č. [320/2002](#) Sb. nepřecházely z České republiky do působnosti územních samosprávných celků, přešel výkon práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnanců okresních úřadů z okresního úřadu na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Jestliže však činnosti zaměstnanců okresních úřadů přešly do působnosti územních samosprávných celků, přešly práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů z České republiky na územní samosprávné celky. Nároky zaměstnanců okresního úřadu z pracovněprávních vztahů, které nepřešly na územní samosprávné celky (například proto, že pracovněprávní vztah zaměstnance okresního úřadu skončil do 31.12.2002), uspokojuje jménem České republiky Ministerstvo financí.

Dochází-li k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů, přechází na přejímajícího zaměstnavatele práva a povinnosti nejen vůči těm zaměstnancům, jejichž pracovněprávní vztah v době přechodu vůči dosavadnímu zaměstnavateli dosud trval. Uvedený přechod práv a povinností nastává také u zaměstnanců dosavadního zaměstnavatele, kteří v době přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů vedli u soudu s dosavadním zaměstnavatelem spor o určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru. V důsledku toho, že platnost rozvázání pracovního poměru, k němuž došlo před účinností přechodu, byla zpochybněna, není tu a ani nemůže být jistota, zda pracovní poměr následkem výpovědi, okamžitého zrušení, zrušení ve zkušební době nebo dohody skutečně skončil nebo zda dále (bude-li rozvázání pracovního poměru určeno jako neplatné a trvá-li zaměstnanec na tom, aby ho zaměstnavatel dále zaměstnával) pokračuje. Protože v okamžiku rozhodném pro přechod práv a povinností z pracovněprávního vztahu k takovému zaměstnanci nelze považovat pracovní poměr za skončený a protože pracovní poměr (bude-li rozvázání pracovního poměru určeno jako neplatné) může nadále trvat, přechází na přejímajícího zaměstnavatele práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů též k těm zaměstnancům, u nichž byl před účinností přechodu rozvázán pracovní poměr, avšak platnost rozvázání pracovního poměru se stala předmětem sporu, který nebyl v době účinnosti přechodu pravomocně rozhodnut (srov. též právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 18.9.1997 sp. zn. 2 Cdon 1495/96, který byl uveřejněn pod č. 82 v časopise Soudní judikatura, roč. 1997). Totéž platí obdobně, jde-li o přechod výkonu práv a povinností z pracovněprávních vztahů z dosavadní na přejímající organizační složku státu.

Podle ustanovení § 107 odst.1 o.s.ř. jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Není-li možné v řízení ihned pokračovat, soud řízení přeruší. O tom, s kým bude v řízení pokračovat, soud rozhodne usnesením.

Stát (Česká republika) jako účastník pracovněprávních vztahů je právnickou osobou (srov. § 8b odst.1 zákoníku práce). Podle ustanovení § 107 odst.3 o.s.ř. ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení právnická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou jejím procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, ti, kteří po zániku

právnícké osoby vstoupili do jejich práv a povinností, popřípadě ti, kteří po zániku právnícké osoby převzali práva a povinnosti, o něž v řízení jde.

Z ustanovení § 107 odst.1 o.s.ř. mimo jiné vyplývá, že soud usnesením rozhodne o tom, s kým bude v řízení pokračovat, jen tehdy, ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení účastník občanského soudního řízení (v době od zahájení řízení do jeho pravomocného skončení) a umožňuje-li povaha věci pokračování v řízení. V případě, že účastníkem řízení byl jako zaměstnavatel stát (Česká republika) a že za řízení byla zrušena příslušná organizační složka státu, která za stát v pracovněprávních vztazích jednala, nedošlo k tomu, že by ztratil způsobilost být účastníkem řízení účastník občanského soudního řízení. Postup podle ustanovení § 107 odst.1 o.s.ř. v takovémto případě nepřichází v úvahu; soud objasní, která z organizačních složek státu je (se stala) příslušnou jednat za stát v konkrétním pracovněprávním vztahu, a začne s ní dále jednat jako s organizační složkou příslušnou vystupovat ve sporu za účastníka řízení - stát (Českou republiku) ve smyslu ustanovení § 21a odst.1 o.s.ř., aniž by o tom vydával zvláštní rozhodnutí (srov. též právní názor vyjádřený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23.6.2004 sp. zn. 21 Cdo 298/2004, které bylo uveřejněno pod č. 128 v časopise Soudní judikatura, roč. 2004).

V projednávané věci tedy soudy neměly rozhodovat o tom, s kým bude v řízení pokračováno, neboť bylo zjištěno, že po zahájení řízení (dnem 31.12.2002) byla zrušena organizační složka státu (Okresní úřad v Karlových Varech), která v řízení vystupovala za účastníka řízení - Českou republiku podle ustanovení § 21a odst.1 o.s.ř. Podmínky k vydání usnesení podle ustanovení § 107 odst.1 o.s.ř. za této situace - jak vyplývá z výše uvedeného - nebyly splněny. Jestliže práva a povinnosti z pracovněprávního vztahu žalobkyně přešly dnem 1.1.2003 - jak dovodily soudy obou stupňů - z České republiky na územně samosprávný celek (Město O.), mělo takové zjištění za následek, že po zahájení řízení - aniž by dosavadní žalovaná (Česká republika) ztratila způsobilost být účastníkem řízení - nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení, o něž v řízení jde. Nabyvatel práva nebo povinnosti se může stát účastníkem řízení za této situace jen postupem podle ustanovení § 107a o.s.ř., tedy jen jestliže žalobkyně navrhne, aby Město O. vstoupilo do řízení na místo žalované České republiky, a jen jestliže soud jejímu návrhu pravomocným usnesením vyhoví.

Ohledně přechodu práv a povinností z pracovněprávního vztahu žalobkyně k České republice bylo soudy zjištěno, že činnosti, které u Okresního úřadu v Karlových Varech vykonávala, přešly do působnosti územních samosprávných celků, a že dne 28.8.2002 uzavřel Okresní úřad v Karlových Varech se žalobkyní a Městem O. dohodu, podle které přešla tato práva a povinnosti dnem 1.1.2003 "z úřadu na obec", podle které se žalobkyně zavázala, že uzavře "s úřadem" nejpozději do 31.8.2002 "dodatek pracovní smlouvy", na jejímž základě dojde ke změně sjednaného místa výkonu práce s tím, že místem výkonu práce bude dle tohoto dodatku ode dne 1.1.2003 "obec O.", a podle které se Město O. zavázalo zaměstnat žalobkyni dnem 1.1.2003 v místě výkonu práce sjednaném v tomto "dodatku pracovní smlouvy".

Námítka dovolatelky, že dohoda o přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů ze dne 28.8.2002 pozbyla "v souvislosti s okamžitým zrušením pracovního poměru" ze dne 18.10.2002 "platnosti", není důvodná. Na přejímajícího zaměstnavatele - jak bylo vyloženo již výše - totiž přechází práva a povinnosti nejen vůči zaměstnancům, jejichž pracovněprávní vztah v době přechodu vůči dosavadnímu zaměstnavateli nepochybně trval, ale i vůči těm zaměstnancům, kteří v době přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů vedli u soudu s dosavadním zaměstnavatelem spor o určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru. Není proto možné úspěšně dovozovat, že by dohoda ze dne 28.8.2002 "pozbyla platnosti" jen proto, že dosavadní zaměstnavatel (Česká republika) se žalobkyní rozvázal pracovní poměr, jestliže žalobkyně platnost tohoto rozvázání zpochybnila (tím, že podala u soudu žalobu o určení jeho neplatnosti).

Přechod práv a povinností z pracovněprávního vztahu žalobkyně z České republiky na Město O. nelze důvodně zpochybňovat ani tím, že žalobkyně neuzavřela - podle tvrzení dovolatele - do 31.8.2002 "dodatek k pracovní smlouvě" o tom, že místem výkonu její práce bude ode dne 1.1.2003 "obec O.". Nehledě k tomu, že dovolateli tato okolnost nemusí být známa (podle jeho tvrzení mu nebyly předány "žádné personální spisy a doklady týkající se žalobkyně"), je třeba přihlédnout k tomu, že místo, kde měla žalobkyně vykonávat práci ode dne 1.1.2003, nepochybně vyplývalo z obsahu dohody ze dne 28.8.2002 a z jednání jejímu uzavření předcházejícího, a že dohoda o změně pracovní smlouvy (rovněž ohledně místa výkonu práce) není neplatná jen pro nedodržení písemné formy (srov. § 36 odst.1 a § 242 odst.2 zákoníku práce).

Z dosavadních výsledků řízení je zřejmé, že Okresní úřad v Karlových Varech nezahrnul žalobkyni do delimitace zaměstnanců okresního úřadu, kteří přecházeli na Město O. Vzhledem k tomu, že k dohodě o přechodu jejich práv a povinností z pracovněprávních vztahů došlo, že tedy - jak vyplývá z ustanovení Části sto sedmácté, Čl. CXVII bodu 4. zákona č. [320/2002](#) Sb. - měla být do delimitace zahrnuta a že ji Okresní úřad v Karlových Varech zřejmě pominul jen

z důvodu, že pracovní poměr žalobkyně podle jeho názoru skončil na základě okamžitého zrušení pracovního poměru ze dne 18.10.2002, nemůže mít tato okolnost za následek, že by práva a povinnosti z pracovněprávního vztahu žalobkyně z České republiky na Město O. nemohla přejít.

Za dovolacího řízení dále vyšlo najevo, že rozhodnutí soudů jsou postižena zmatečností podle ustanovení § 229 odst.1 písm.f) o.s.ř.

Řízení o určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru je nepochybně řízením ve věci pracovní, o níž před okresním soudem jedná a rozhoduje senát (§ 36a odst.1 písm.a) o.s.ř.). Ustanovení § 107 o.s.ř. určuje, že o procesním nástupnictví podle odstavce 1 nebo o zastavení řízení podle odstavce 5 rozhoduje "soud", aniž by v tomto nebo v jiném ustanovení uváděl, že ve věci pracovní může být pojem "soud" naplněn i tím, že o tom, s kým bude v řízení pokračováno, nebo o tom, že bude řízení zastaveno, neboť povaha věci neumožňuje pokračovat v řízení, rozhodne samosoudce. Ve věci pracovní proto v řízení před okresním soudem rozhoduje senát též o opatření přijímaném podle ustanovení § 107 o.s.ř. (srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20.1.2004 sp. zn. 21 Cdo 1704/2003, uveřejněné pod č. 31 v časopise Soudní judikatura, roč. 2004).

V posuzovaném případě rozhodla o tom, s kým bude v řízení pokračováno, usnesením ze dne 20.8.2003 č.j. 16 C 275/2002-36 u okresního soudu jako soudu prvního stupně - jak vyplývá z obsahu spisu i ze záhlaví usnesení - předsedkyně senátu JUDr. D. S. Soud prvního stupně tedy byl při uvedeném rozhodování nesprávně obsazen a odvolací soud způsobem vyplývajícím z ustanovení § 221 odst.1 písm.b) a § 221 odst.2 písm.a) o.s.ř. nezjednal nápravu. Dovolací soud k uvedené zmatečnosti ve smyslu ustanovení § 242 odst.3 věty druhé o.s.ř. přihlédl, i když nebyla uplatněna v dovolání.

Z uvedeného vyplývá, že usnesení odvolacího soudu není správné; Nejvyšší soud České republiky je proto zrušil (§ 243b odst. 2 část věty za středníkem o.s.ř.). Protože důvody, pro které bylo zrušeno usnesení odvolacího soudu platí i na usnesení soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud České republiky i toto rozhodnutí a věc vrátil Okresnímu soudu v Karlových Varech k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3 věta druhá o.s.ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Mzda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní poměr \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Převedení zaměstnance na jinou práci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Plat](#)
- [Doručování](#)
- [Pracovní smlouva](#)
- [Bezpečnost a ochrana zdraví při práci](#)